

Načela Povelje o pravima djeteta (1959)

Član 1: Dijete uživa sva prava navedena u ovoj Povelji. Sva djeca bez ikakvog izuzetka, bez razlike ili diskriminacije na osnovu rase, boje kože, spola/pola, jezika, religije, političkih ili bilo kojih drugih ubjeđenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, imovinskog stanja, rođenja ili nečeg drugog imaju pravo na ova prava.

Član 2: Dijete uživa posebnu zaštitu, te mu se zakonski ili nekim drugim sredstvima daju šanse i olakšice, da bi se moglo u slobodi i sa dostojanstvom razvijati tjelesno, duhovno, moralno, društveno zdravo i normalno. Pri uvođenju zakona u ovu svrhu, interesi djeteta su odlučujući.

Član 3: Od rođenja dijete ima pravo na ime i nacionalnu pripadnost.

Član 4: Dijete uživa socijalnu sigurnost. Ono ima pravo da zdravo raste i da se razvija. U tu svrhu dijete i njegova majka primaju posebnu pomoć/skrb i uživaju posebnu zaštitu uključujući odgovarajuću brigu kako prije tako i nakon rođenja. Dijete ima pravo na odgovarajuću ishranu, smještaj, odmor i ljekarsku brigu.

Član 5: Dijete koje ima teškoća u tjelesnom ili duhovnom razvoju ili je socijalno ugroženo, dobiva/dobija poseban tretman, odgoj i pomoć/skrb, koja se odnosi na njegov specifičan položaj.

Član 6: Za potpuno harmoničan razvoj ličnosti djetetu je potrebna ljubav i razumijevanje. Ukoliko je to ikako moguće, dijete treba da raste pod starateljstvom i odgovornošću svojih roditelja, ali u svakom slučaju u jednoj njemu naklonjenoj klimi i sa moralnom i materijalnom odgovornošću; dijete ne smije biti - osim pod posebnim okolnostima - odvojeno od majke. Društvo i javne ustanove imaju obavezu da djeci bez roditelja ili djeci koja nemaju dovoljno dobar životni smještaj pruži posebnu brigu. Novčana pomoć države ili druge vrste pomoći za djecu iz obitelji/porodica sa velikim brojem djece su poželjne.

Član 7: Dijete ima pravo na neizostavnu obaveznu/obveznu nastavu, bar osnovni stepen/stupanj. Dijete se odgaja tako da se unapređuje i podržava njegova/njegovo opća/opće naobrazba/obrazovanje, te mu se po osnovu jednakih šansi za sve, daje mogućnost da razvija svoje sposobnosti, mogućnost ličnog/osobnog prosuđivanja, razvija se njegov smisao za moralno, te njegova socijalna odgovornost, s ciljem da ono postane koristan član zajednice. Interesi djeteta su obaveza/obveza za sve, koji su odgovorni za njegov odgoj i usmjeravanje; ovu odgovornost u prvoj liniji imaju roditelji. Dijete ima potpunu mogućnost za igru i odmor, a sve sa istim ciljem; društvo i javne ustanove trude se da osiguraju poštivanje/poštovanja ovog prava.

Član 8: Dijete u svakom položaju spada među one koji najprije dobivaju zaštitu i pomoć.

Član 9: Dijete je zaštićeno od svih formi zapostavljanja, strahota i iskorištavanja. Ono niti u jednoj formi ne smije biti predmet trgovine. Dijete se prije dostizanja odgovarajuće starosne dobi ne smije slati na rad; ono ne smije biti zapostavljeno niti mu se smije dozvoliti da obavlja bilo kakav posao, koji može oštetiti njegovo zdravlje i odgoj ili utjecati/utjecati na njegov duhovni i tjelesni razvoj.

Član 10: Dijete je zaštićeno od djelovanja koje bi moglo podržavati rasističku, religioznu ili neku drugu formu diskriminiranja. Ono se odgaja u duhu razumijevanja, tolerancije, prijateljstva među narodima, mira i bratstva, kao i sa punom sviješću o tome da i ono treba da svoje snage i sposobnosti stavi u službu ljudi sa kojima živi.